

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

Η ημέρα της πρωτομαγιάς έχει σηματοδοτηθεί από τα ιστορικά γεγονότα του Σικάγο το 1886, που αποτέλεσαν παράδειγμα για τους επί της γης εργοζόμενους επηρεάζοντας έτσι ολόκληρο τον κόσμο. Το νόημα της ημέρας αυτής έχει τύχει άπιστευτης διαστρέβλωσης. Τα υποβλημένα οριστερά κόμματο σε όλα τον κόσμο την έχουν καπηλευτεί, αποκροβώντας την αωσία των κνηποποιήσεων που οφορούσε την συνολική αναστροφή του καπιταλισμού. Την φετιή πρωτομαγιά όμως, έχουμε επίσης μπροστά μας ένα γεγονός που χρίζει ανάλυσεως, την ένατη 10 κρατών στην Ε.Ε., μεταξύ των οποίων και το κυπριακό. Η Ε.Ε. παρουσιάζεται σαν μιο ευτυχής συνένωση των εθνών που θα φέρει την ενότητα, την ευημερία και την πρόοδο. Στην πραγματικότητα, πρόκειται για μιο συνεργασία των καπιταλιστικών δυνάμεων για την προώθηση των συμφερόντων τους. Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή.

ΣΙΚΑΓΟ 1886

Το εργατικό κίνημα στο Σικάγο δεν ήταν ομοιογενές. Υπήρχαν διάφορες τάσεις με διαφορετικές προσεγγίσεις σε θέματα τακτικής. Οι δυο κυριότερες ήταν. Η Λοσσολικοί, που πίστευαν στη σποδιακή δημιουργία μιας νέας κοινωνίας μέσω της εκποίδευσης και της πολιτικής δράσης μέσω του κοινοβουλίου (ρεφορμισμός). Η άλλη ήταν αυτή των διεκδιστών, οι οποίοι υποστήριζαν την προετοιμότητα για κοινωνική επανάσταση, ενώ θεωρούσαν το συνδικαλιστικό στήματα ως ένο μέσο συσπειρώσε που θα προετοιμάζε το έθοφος. Η πρώτη τάση εκπροσωπείτο κυρίως από το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα (ΣΕΚ), ενώ οι διεκδιστές από το νεοϊδρυθέν Κεντρικό Εργατικό Συνδικάτο (ΚΕΣ) όπου επικρατούσαν αναρχοσυνδικαλιστικές ιδέες. Τα περισσότερα συνδικατα ορχικά πρόσκεινταν στο ρεφορμιστικό ΣΕΚ. Αναπτύχθηκε όμως μια δυναμική ώστε τον Απρίλη του 1886 τα 22 από τα 32 συνδικάτα, μέσο στα οποία και τα 11 μεγαλύτερα της πόλης, να συμμετέχουν στο ΚΕΣ. Ενώ και για το ΚΕΣ το οκτώβριο ήταν το βασικότερο από τα όμοια στήματα, αυτό δεν θεωρείτο αυτοσκοπός, αλλά προσανατολίζονταν περισσότερο προς τη δημιουργία ενός κοινού εργατικού μέτωπου ενάντια στον καπιταλισμό. Ενδεικτική η οπόφαση που υιοθέτησε το ΚΕΣ τον Οκτώβριο του 1885, με εισήγηση των αναρχοσυνδικαλιστή Α. Spies:

«Απόφαση μας είναι να κάνουμε έκδοση στην ίσση των μισθωτών να πάρει τα όπλα για να προβάλει στους εκμεταλλευτές της το μοναδικό επερχόμενο που μπορεί να θεωρηθεί αποτελεσματικό: Βία. Μολονότι περιμένουμε ελάχιστα από την καθέρωση του οκτωβρίου, υποσχόμαστε με πίστη να βοηθήσουμε τα αδελφία μας που βρίσκονται σε μειονεκτικότερη θέση σ' αυτή την ταχική πάλη με όλα τα μέσα και τη δύναμη που διαθέτουμε, εφόσον κι αυτοί θα συνεχίσουν να διαπράτουν ένα ανοιχτό και αποφασισμένο μέτωπο ενάντια στους κοινούς μας καταπιεστές, τους αριστοκράτες αλήτες και τους εκμεταλλευτές. Η πολεμική μας κραυγή είναι: θάνατος στους εχθρούς του ανθρώπινου γένους!».

Την πρώτη Μαΐου ξεκίνησε στο Σικάγο μιο τέρστος απεργία που σε τρεις – τέσσερις μέρες έφτασε σε αριθμό 65000 ατόμων. Επτάομοι απεργιστών αρκετές χιλιάδες εργατών σε διάφορες άλλες πόλεις. Στα πλαίσια των απεργιών έγιναν διάφορες πορείες και συγκεντρώσεις. Οι μεγάλοι εργοδότες και βιομηχανικοί συσπειρώθηκαν και αποφάσισαν να μην κάνουν παραχωρήσεις. Σης 3 του Μάη η αστυνομία επέβηκε με γκιστ, διαλύοντας διαδηλώσεις.

Την ίδια μέρα στο εργοστάσιο ΜακΓκρκμικ Χάρβεττ πραγματοποιήθηκε μεγάλη συγκέντρωση με ομιλία του Spies έπειτα από φασορίες που οφειλόταν στην αντιδικία μεταξύ του εργοστασιαρχή και των 1400 υπαλλήλων του. Μια ομάδα 200 ατόμων αποσπείστηκε από την διαδήλωση και έκανε πορεία προς το εργοστάσιο, όπου επιτέθηκε εναντίον των απεργιστών. Όταν επενέβηκε η αστυνομία οι συγκεντρωμένοι διαδηλωτές κινήθηκαν προς το εργοστάσιο, βρίσκοντας μπροστά τους την αστυνομία που τους επιτέθηκε ανοίγοντας τελικά πυρ εναντίον τους. Σκοτώθηκαν τέσσερις απεργιοί και τραυματίστηκαν πολλοί. Μετά από αυτό ο Spies κυκλοφόρησε προκήρυξη όπου κολούσε τους εργάτες να πάρουν τα όπλα.

Την επόμενη μέρα, η αστυνομία συνέχισε τις επιθέσεις εναντίον των διαδηλωτών. Μιο μαζική ειρηνική συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε σε κεντρική πλατεία με την άδεια του Δημάρχου της πόλης, στην οποία προεβήθηκε και ο ίδιος. Όταν ο δήμαρχος και η περισσότεροι από τους παρευρισκόμενους είχαν αποχωρήσει, ένο απόσπασμο αστυνομικών, χωρίς καμιά οπό προαπόθεση να διαλύσει τους ενοπομείναντες. Τότε κάποιος έριξε μια βόμβα εναντίον των αστυνομικών, τραυματίζοντας 66 από τους οποίους πέθαναν οι 7. Η αστυνομία άνοιξε τότε πυρ εναντίον των διαδηλωτών σκοτώνοντας ορκετούς και τραυματίζοντας γύρω στους 200.

Υπάρχουν διάφορα σενάρια για το ποιος έριξε την βόμβα, αλλά ποτέ δεν έγινε γνωστό ποί από αυτά ευσταθούσε. Ακολούθησε ένο πογκρόμ από την αστυνομία με έρευνες και συλλήψεις, ενώ ο ελεγχόμενος από τους καπιταλιστές τύπος κατάρρε να δημιουργήσει ένα κλίμα τρομο-ωτερίας, πορουσιζόντας τους ανορκούς ως αιμοδιψή κτήνη.

Στα μέσα του Μάη άρχισαν οι δίκες των συλληφθέντων. Οι κατηγορίες ήταν τελείως ανυπόστατες, αφού δεν προέκυψαν συγκεκριμένα στοιχεία εναντίον των κατηγορουμένων. Αντίθετα αναδείχθηκαν πολλές ονηφάσεις και τα σενάρια της κατηγορούσεως αρχής καταρρίφθηκαν. Οστούς, όχι μόνο ο δικαστής ήταν προκοτελημένος, αλλά και οι ένοργοι επιλέχθηκαν μετά από σωρεία πορατυπίων ώστε η καταδική να είναι βέβαιη. Ενδεικτικό είναι ότι ανάμεσα στους 12 ένορκους υπήρχε συγγενής θύματος από την βόμβα. Η δική ολακλήρωθηκε με την αγόρευση του πολιτειακού εισαγγελέ Γκρίνελ: «Δικιάζεται ο νόμος. Δικάζεται η Αναρχία. Οι άνθρωποι αυτοί διαλέχθηκαν από τους ένορκους και θεωρήθηκαν ένοχοι γιατί ήταν γήτες. Δεν είναι περισσότεροι ένοχοι οπ' ότι οι χιλιάδες που τους ακολουθούν. Κύριοι ένοργοι, καταδικάστε τους, κάντε τους παράδειμο προς αποφυγήν, κρεμάστε τους και θα σώσετε τους θεαμούς μας, την κοινωνία μας». Όπως ήταν φυσικό, οι ένοργοι αποφανθήκαν ομόφωνα ότι όλοι οι κατηγορούμενοι ήταν ένοχοι. Ήταν φανερό ότι καταδικάστηκαν για τις αναρκίες τους ποπεινώθησες και όχι για την ενόχη τους για οποιόδήποτε έγκλημα. Οι επτά από αυτούς καταδικάστηκαν σε θάνατο ενώ ο O. Neebe σε 15 χρόνια φυλάκιση. Η ποινή των Fielden και Sawab μετατράπηκε σε ισόβιο κάθειρξη, μετά από όμηση τους για χάρη και μετατροφή της ποινής. Οι υπόλοιποι απατίσαν ελευθερία ή θάνατο. O Lingg, αποκρίθηκε πριν την εκτέλεση, ενώ οι Spies, Engel, Fisher και Parsons οπαχρονίστηκαν. Το τελευταίο τους λόγια: Parsons – «Ι, άνθρωποι της Αμερικής, θα μου δώσετε την άδεια να μιλήσω; Αφήστε με να μιλήσω Σερφίη Μαίητσον.

Αφήστε να ακουστεί η φωνή του Λαού». Spies – «Θα ρθει μια εποχή που το τάφοι μας θα είναι πιο ισχυρή από τις φωνές που στραγγαλίζετε σήμερα». Engel & Ficher – «Ζήτω η Αναρχία! Αυτή είναι η ευτυχέστερη στιγμή της ζωής μου!».

Μετά από χρόνια έγινε αναθεώρηση της δίκης. Οι 3 φυλακισμένοι αγωνιστές απελάθηκαν από τις κατηγορίες και απελευθερώθηκαν. Οι 5 νεκροί αγωνιστές έμειναν στην ιστορία ως οι μάρτυρες του Haymarket, από την πλατεία Haymarket, όπου έγινε η διαδήλωση στην οποία ρίχτηκε η βόμβα.

Ο ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ

Πέρα από τη αποσιώπηση των γεγονότων της πρωτομαγιάς, η ίδια η έννοια του συνδικαλισμού έχει διαστρεβλωθεί. Παραθέτουμε αποσπάσματα από άρθρο της εγκυκλοπαίδειας "Britannica". Τα σχόλια περιπετούν:

* Συνδικαλισμός ή αλλιώς αναρχοσυνδικαλισμός ή επαναστατικός συνδικαλισμός. Ένα κίνημα που προτάσσει την άμεση δράση από την εργατική τάξη για να καταργηθεί η καπιταλιστική τάξη πραγμάτων, συμπεριλαμβανομένων και του κράτους και να εγκαθιδρυθεί στη θέση της μια κοινωνική τάξη πραγμάτων βασισμένη σε εργάτες οργανωμένους σε παραγωγικές μονάδες.

... Ο συνδικαλισμός αναπτύχθηκε από ισχυρά αναρχικά και αντικοινοβουλευτικά ρεύματα μέσα στη γαλλική εργατική τάξη. Απηρεσζόμενος σε μεγάλο βαθμό από τις διδασχές του αναρχικού Pierre Joseph Proudhon και του σοσιαλιστή Auguste Blanqui, αναπτύχθηκε ως ένα δυνατό και συγκεκριμένο ηγέτης του Γαλλικού συνδικαλιστικού κινήματος προς το τέλος του 19ου αιώνα.

... Ο συνδικαλιστής όπως και ο μαρξιστής αντιτίθενται στον καπιταλισμό και προσβέβηλες είναι ένα τελικό παζόκι πόλεμο από τον οποίο η εργατική τάξη θα βγαίνει νικήτρια. Για τον συνδικαλιστή το κράτος ήταν εκ φύσεως ένα εργαλείο καπιταλιστικής καταπίεσης και σε κάθε περίπτωση, καθίστατο ανιστόφικη δουλειά του να δεσποτικό από τη γραφειοκρατική του δομή. Σαν ένα παράρτημα της καπιταλιστικής τάξης, το κράτος δεν μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για μεταρρυθμίσεις με ειρηνικά μέσα και έπρεπε να καταργηθεί.

... Μετά τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο, οι συνδικαλιστές τείνουν να παρασύρονται μακριά από το κίνημα, είτε από το σοβιετικό μοντέλο κομμουνισμού είτε από προοπτικές ωφελιμμάτων για την εργατική τάξη που προσφέρονταν από τις συντεχνίες και τον κοινοβουλευτισμό στις δυτικές δημοκρατίες*.

ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Στην Κύπρο την περίοδο της αγγλικής αποικιοκρατίας, η κοινωνία βρισκόταν αντιμέτωπη με τις συνθήκες εκμετάλλευσης και καταπίεσης των βρετανών αποικιοκρατών και της νότιας άρχουσας τάξης. Οι καταπιεσμένοι εργάτες (ελληνόφωνοι και τουρκόφωνοι) διεκδικούσαν μια καλύτερη ζωή (μεγάλη ηλίελη από τις καπιταλιστικές δομές παραγωγής) συγκροτώντας ένα δυναμικό μέτωπο αντιστάσεως από τα τέλη της δεκαετίας του 1920. Ιδιαίτερα την διετία 1947-48 οι εργάτες στα μεταλλεία, στις οικοδομές, και σε άλλους χώρους δουλειάς συγκροτούνται με τις αγγλικές δυνάμεις καταστολής αλλά και με τους νότιους συνεργάτες τους, τους απεργιστάδες και τους χέκας (η οργάνωση Χ2 που ίδρυσε ο Γρίβας) που υποστήριζαν η εθνογράφοι και μερίδα των εθνικοφρόνων. Μετά την έναρξη της ΕΕΚΑ και κυρίως τη διετία 57-58 μασκοφόροι του Γρίβα δολοφονούν αριστερούς εργάτες (Ζ. Μένονικας, Η. Τυφωφάκης, Μ. Πέτρον). Με ανάλογο τρόπο ενεργεί και η φασιστική ΤΜΤ ανάμεσα στους τουρκοφρονείς. Σε αυτό το κλίμα εθνικιστικής τρομοκρατίας, οι εργάτες διαδηλώνουν από κοινού για τελευταία φορά την πρωτομαγιά του '58, εναντιονομούν στον εθνικισμό, στην αποικιοκρατία, τον αυταρχισμό και τη φτώχεια. Δυστυχώς όμως, τον επόμενο μήνα (Ιούνης '58) ακολούθησαν αλληλοσκοφεές εξεγέρσεις των παρεμβάσεων εθνικιστικών οργανώσεων και από τις δύο πλευρές (ΕΕΚΑ - ΤΜΤ). Τη συνέχεια των γεγονότων του Ιούνη του '58 τη ξαναζούμε την περίοδο 1963-64 με τις γυναικείς συντέπιες που ακολούθησαν.

ΣΗΜΕΡΙΝΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ.

Σήμερα έχουν αλλάξει πολλά σε όπι αφορά τα εργασιακά ζητήματα, όχι όμως σε όλα τα σημεία του πλανήτη. Στον λεγόμενο τρίτο κόσμο (και όχι μόνο), επικρατούν εξίσου άθλιες συνθήκες όπως και στο παρελόν. Όμως δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ζούμε σε μια εποχή όπου η τεχνολογία έχει αυξήσει την παραγωγή σε απίστευτα επίπεδα, σε σχέση με άλλες εποχές. Για παράδειγμα στον αγροτικό τομέα, το όχημα, ο θερμοσίδη, η επεξεργασία των καρπών κλπ, γίνεται από μηχανές που αντιστοιχούν σε πολλές χιλιάδες εργατών. Βελτιωμένες ποικιλίες (συνθήκες) ως προς την παραγωγικότητα και την ανθεκτικότητα και όχι ως προς την ποιότητα των τροφίμων) πολλαπλασιάζουν τη σοδειά ενός χωριού. Απώλιστα, φωτοφάρμακα, ορμόνες και γενετικές τροποποιήσεις αυξάνουν ακόμα περισσότερο την παραγωγικότητα, και πάλι βέβαια εις βάρος της υγείας και του περιβάλλοντος. Οι εργασίες που έχουν αναλάβει οι μηχανές είναι ελάχιστοι οι τοί σκληρές, ως επί το πλείστον. Παρόλα αυτά, επικρατεί ευρύς η ψευδαίσθηση ότι η σημερινή σφονδρία και βελτιστή των συνθηκών εργασίας, όπου αυτή έχει γίνει, οφείλεται επί τηφύχτην των δημοκρατικών θεσμών.

Πράγματι υπήρξαν βελτιώσεις, τις οποίες οι εργάτες τις πλήρωσαν με το αίμα τους. Όμως, αν θέσουμε να διακρίνουμε σωστά την σημερινή πραγματικότητα πρέπει να τη δούμε συγκριτικά με τις δυσκολίες της εποχής. Αν και η αυξανόμενη παραγωγικότητα ανέβασε το βιοτικό επίπεδο των χαμηλόμισθων στο δυτικό κόσμο, οι ταξικές διαφορές είναι μεγαλύτερες από κάθε άλλη στιγμή στην ιστορία της γης.

Στην Κύπρο, από καθαρά οικονομική σκοπιά, το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού ευημερεί συγκριτικά με άλλες χώρες. Η ανεργία είναι πολύ χαμηλή. Διόφορα παράγοντες, με σημαντικότατο ίσως τον τουρισμό, έχουν καταφέρει να κρατήσουν τα μικρά πληθυσμιακά νησιά σε κάποια σχετικά υψηλά επίπεδα. Αν και πολλοί νιώθουμε τον τελευταίο καιρό τα πράγματα να αλλάζουν προς το χειρότερο, μπορούμε ακόμα να τα χαρακτηρίσουμε, συγκριτικά πάντα, ως 'καλά'.

Στις 'καλές' συνθήκες εργασίας περιλαμβάνεται πάντα το ότι ο εργάτης, επί 8 ώρες το λιγότερο, ζει κάτω από την πίεση ενός αφεντικού, του οποίου είναι υποχρεωμένος να ανέχεται όλες τις ιδιοτροπίες εκ βάρος της προσωπικότητάς του αδαμάρπειας. Ο καθημερινός κάματος γίνεται πολλαπλάσια αδάστατος από την εκ φύσεως μίζαρη σχέση αφεντικού - υπαλλήλου. Το άγχος, με όλες τις καταστροφικές συνέπειες που έχει για την υγεία και την ποιότητα ζωής του ανθρώπου είναι η ψυχολογική κατάσταση που χαρακτηρίζει την καθημερινότητα του εργάτη. Η δουλειά του δεν είναι παρά μισθωτή δουλειά, την οποία εκτελεί όχι επειδή είναι δίκαιη του, αλλά επειδή δεν έχει άλλη επιλογή. Τα ακόλουθα στοιχεία περιλαμβάνονται επίσης μέσα σε αυτό που συγκριτικά θεωρούμε 'καλό'.

Σύμφωνα με επίσημη έρευνα που διεξήγαγε το ευρωπαϊκό ίδρυμα για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και εργασίας στην Κύπρο (27/10/2003, εφ. Πολίτης), το 15% των εργαζομένων εκτίθεται σε όλη την διάρκεια της εργασίας του σε χημικές ουσίες, ενώ ποσοστό 9,2% χειρίζεται ή έρχεται σε επαφή με επικίνδυνες χημικές ουσίες το ίδιο χρονικό διάστημα. Παράλληλα 13% εισπνέει καπνούς, σκόνης και άλλες επιβλαβείς ουσίες, καθ' όλη την διάρκεια της εργασίας του. Το 90% των επαγγελματιών ασθενειών, αν εξαιρεθούν οι δερματικές παθήσεις και η κατόπηση τοξικών ουσιών, οφείλονται στην απορρόφηση αερίων από τους πνεύμονες. Λειτουργός του υπουργείου εργασίας αναφερόμενη στην κατάσταση που επικρατεί σε χώρες της Ε.Ε., ανέφερε πως το 22% των εργαζομένων εκτίθενται σε τοξικές αναθυμιάσεις κατά το ¼ ή και περισσότερο του χρόνου εργασίας τους, ενώ το 16% χειρίζεται επικίνδυνες ουσίες καθημερινά.

Όσο αφορά την εφαρμογή και κατοχύρωση των ληγόμενων «εκτεκμημένων» (ταμεία προνοίας, υγείας, αδειών, κοινωνικών ασφαλίσεων, ωράριο, ασφάλιση), αρκείτο εργαζόμενοι σε επιστολή τους στον «Φιλελεύθερο» δήλωναν αγανακτισμένοι πως δεν έχουν συμπαράσταση από τις συντεχνίες, αφού 'αφεντικά με διάφορα τεχνάσματα και παραβυρβία που υπάρχουν στις δίδεν συλλογικές συμβάσεις, υπό την κάλυψη των συντεχνιών(!), προσπαθούν να τα διαφοροποιήσουν ή ακόμα και να τα διαγράψουν. Ταμεία προνοίας δεν καταθέτουν λεγόντας ότι «δεν έχει πρόβλημα και δεν υπάρχει περίπτωση να τα χάσετε», χάνοντας όμως τους τόκους, τους σπουδαίους ταπεινούς οι ίδιοι. Ταμεία υγείας δεν καταθέτουν λεγόντας ότι «θα καταπεθούν την ερχόμενη βδομάδα», με αποτέλεσμα να δημιουργείται πρόβλημα με την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Ταμεία αδειών δεν καταθέτουν, λεγόντας ότι «θα σας πληρώσουμε εμείς την άδεια», που τελικά δεν τη δίνουν ούτε αυτή, για να μην «κάνονται και να τους πληρώνουν», χάνοντας έτσι και την επιδότηση των κοινωνικών ασφαλίσεων για ορισμένα ξενοδοχεία. Το συμφωνημένο ωράριο δεν τηρείται και αυξάνονται οι ώρες (μέχρι και 12), μετατρέποντας με αυτό τον τρόπο τον άνθρωπο σε απλή παραγωγική μηχανή, χωρίς χρόνο για ζωή.

ΕΝΤΑΞΗ ΣΤΗΝ Ε.Ε ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Η ένταξη στην Ε.Ε θα επηρεάσει σημαντικά τον εργασιακό τομέα και γενικότερα την οικονομία. Λόγω του ότι η Κύπρος είναι μια μικρή αγορά και η σύνδεσή της διαφέρει από αυτήν των άλλων υπό ένταξη χωρών, δεν μπορεί να πούμε με ακρίβεια ποιες θα είναι οι επιπτώσεις. Όμως με βάση την Ευρωπαϊκή εμπειρία και λαμβάνοντας υπόψη μερικές ήδη υπάρχουσες τάσεις στην οικονομία, μπορούμε να κάνουμε κάποιες εκτιμήσεις:

Στον τομέα των ανεπίδερμων/χημικών/εργατοϋπαλλήλων πθανότατα θα υπάρξει αύξηση στην ανεργία, λόγω αναδιάρθρωσης της οικονομίας και της εκμετάλλευσής των μεταναστών από την εργοδοσία, ως φθηνού εργατικού δυναμικού. Αυτό βέβαια μπορεί να γίνει και μοχλός πίεσης προς τους ντόπιους για να περιορίσουν τις διεκδικήσεις τους που αφορούν τις απολαβές τους (σύμφωνα με τον «ΠΟΛΙΤΗ» ο ΟΕΒ διαπραγματευόταν να φέρει στην Κύπρο 5000 Πολωνούς εργάτες ενώ 8000 Τουρκοκύπριοι «αποασχολούνται» ως φθηνή εργασία, κυρίως στις οικοδομές). Ακόμα, ΟΕΒ και ΚΕΒΕ συνιστούν όπως οι εργαζόμενοι περιορίσουν τις απαιτήσεις τους μέσα στα πλαίσια της αύξησης της παραγωγικότητας, ώστε να μην πληγεί η ανταγωνιστικότητα «μας» μέσα στην Ε.Ε. Επίσης, σε θεσμικό επίπεδο θα γίνουν οι απολύσεις εργαζομένων και η πρόσληψη τους με πιο «ελαστικούς» όρους εργασίας.

Παράλληλα, οι ημέρες των ακινήτων που ήδη αυξήθηκαν παλύ, ενδέχεται να αυξηθούν κι άλλο. Δηλαδή, για τον «μέσο» άνθρωπο το να αγοράσει σπίτι θα είναι σχεδόν αδύνατο και η εναλλακτική λύση του να νοικιάζει θα είναι και αυτή δυσβάσταχτη. Μπορεί ορισμένες ημέρες να μειωθούν λόγω κατάργησης δασμών, όμως άλλες θα αυξηθούν λόγω ΦΠΑ. Πάντως, λαμβάνοντας υπόψη την πόσα μεγάλα μέρος των εξόδων μας είναι η στέγαση, είναι απίθανο να μειωθεί γενικά το κόστος ζωής.

Ακόμα και οι δυνατότητες των εργαζομένων για διεκδικήσεις θα πληγούν. Μέσω της νομοθετικής εναρμόνισης (νόμοι περί απεργιών, συμβάσεις, προνομίους) δημιουργούνται εμπόδια στους κοινωνικούς αγώνες. Στην Ελλάδα την φετινή χρονιά, παρά πολλές απεργίες κηρύχθηκαν παράνομες και καταχρηστικές. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ότι τα πληρώματα των πλοίων εξαναγκάστηκαν να παρουσιαστούν στην δουλειά τους, αφού το κράτος έκανε επιστράτευση!

Επίσης το κράτος πρέπει να πεί να κριτήρια του Μάστριχτ. Αυτό αφαιρεί επιλογές στην οικονομική πολιτική και μπορεί κάλλιστα να χρησιμοποιείται σαν άλλοθι για δημοσιονομικές (φορολογία, δαπάνες, κλπ) πολιτικές της κυβέρνησης. Επιπρόσθετα, πολλές άλλες αποφάσεις εκχωρούνται σε σώματα της Ε.Ε, ώστε τα κέντρα λήψης αποφάσεων απομακρύνονται ακόμα περισσότερο από τους πολίτες. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα οι όποιες προσπάθειες για τοπικές διεκδικήσεις να κατανοούν μάταιες, αφού δεν είναι δυνατόν η κυβέρνηση της χώρας να προβεί σε παραχωρήσεις που παραβιάζουν την γραμμή που επέβαλε η Ευρώπη. Στην περίπτωση της Κύπρου, η βούλη υπερηφάνισε εκατοντάδες εναρμονιστικές νομοθεσίες χωρίς καλά καλά να τις συζητήσει για να τηρούνται τα χρονοδιάγραμματα...

Ο αγροτικός τομέας επίσης θα επηρεαστεί, αφού λόγω Κανής Αγροτικής Πολιτικής η Ε.Ε θα έχει λέγειν είτε άμεσα (νομοθεσίες, συμφωνίες), είτε έμμεσα (κανόνες κλπ) στο τι θα καλλιεργείται και που, καθώς και θα καθορίζει τα υγειονομικά κριτήρια για τα προϊόντα. Αλλά αυτά τα κριτήρια δεν εξυπηρετούν πάντα την ποιότητα τροφής. Έτσι, ενώ οι κανονισμοί τυποποιούν ακόμα και τα επιτρεπτό μέγεθος(!) των φρούτων και λαχανικών (γνώστη η περίπτωση των μικρών κυπριακών αγγουριών), οι ορμόνες και τα φυτοφάρμακα γίνονται ανεκτά. Το ότι η Ε.Ε τείνει στο να δώσει το πράσινο φως στις γενετικές τροποποιημένες καλλιέργειες είναι ενδεικτικό το με ποια γνώμονα αποφασίζουν οι γραφειοκράτες για μας ...

Όταν όλο το κράτος πανηγυρίζει για την ένταξη του στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σίγουρα πολλούς θα ξάνισε η φωνή που μιλά εναντίον αυτής της "μεγάλης οικογένειας", όπως συνήθως την αποκαλούν. Αυτό οφείλεται σε δύο λόγους: ο ένας είναι η παρατηρήσιμη και ο άλλος η κρατιστική λογική με την οποία συνθέσαμε να σκεφτόμαστε. Τα κόμματα, η κυβέρνηση και τα ΜΜΕ προβάλλουν την ένταξη στην ΕΕ σαν μια πανάκεια, που θα λύσει τα πάντα, από το κυπριακό πρόβλημα μέχρι την βελτίωση της ποιότητας ζωής. Ωστόσο, όλοι είδαμε τι είδους λύση είναι που έχουν να μας προτείνουν και πόσο εκβιαστικά έχει τεθεί ενώπιόν μας. Όσο για την βελτίωση και αναβάθμιση της ζωής μας, αυτό είναι ένα καθαρό ψέμα.

Η πραγματικότητα είναι ότι η ΕΕ είναι φτιαγμένη όχι για να ενώσει τους λαούς, αλλά για να διευκολύνει την επέκταση του καπιταλισμού. Ας μην ξεχνάμε πως ξέντισε ως μια συμφωνία εταιριών, που προσπαθούσαν απλώς και μόνο να εξυπηρετήσουν τα συμφέροντά τους. Σε αυτή την βάση συνεχίζει και σήμερα, παρά το κοινωνικό και κυπριακό πρόβλημα που έχει φέρσει. Άλλωστε στο σύνταγμα που είχε προταθεί αναφερόταν ρητά ο καπιταλισμός ως το οικονομικό σύστημα που θα δώσει την ευρωπαϊκή κοινότητα, ενώ σε κανένα άλλο σύνταγμα χώρας δεν αναφέρεται κάτι τέτοιο. Πρέπει να είναι πολύ ανόητος ένας εργάτης του μεροκάματου ή ακόμα και ένας μικρομεσαίος να νομίζει ότι τον συμφέρει η ένταξη σε μια οντότητα της οποίας ο καπιταλισμός είναι η πεμπτούσια.

Η ΕΕ όμως δεν είναι κάτι το άγνωστο για το οποίο δεν γνωρίζουμε τις συνέπειες. Είδαμε την εφαρμογή της στις χώρες που είναι ήδη μέλη της. Όπου οι οικονομίες του κράτους βελτιώνεται, αυτό συνήθως γίνεται εις βάρος του απλού πολίτη. Τεράστιες επιχειρήσεις αναπτύσσονται αλλά μικρομεσαίοι ή άλλοι ιδιώτες εξαφανίζονται. Η παιδεία, από το δημοτικό μέχρι το πανεπιστήμιο, προσαρμόζεται στα μέτρα των επιχειρήσεων, για να τους προσφέρει επαρκείς ανθρώπινους πόρους. Αντί εκπαίδευσης υπάρχει η σύντομη κατάρτιση, ώστε ο απόφοιτος να προσλαμβάνεται και να απολυθεί όπως βολεύει, με την προοπτική να καταρτιστεί ξανά για κάτι καινούριο. Οι τρομονόμοι επιβάλλουν μια ασφυκτική επιτήρηση των πολιτών καθώς και βίαιη καταστολή των ανηδράσεων τους. Κάμερες μπεινουν παντού. Τα προσωπικά δεδομένα συλλέγονται για να χρησιμοποιηθούν είτε από το κράτος είτε από τις εταιρείες. Η «κοινωνική πρόνοια» διαλύεται ενώ τα πάντα ιδιωτικοποιούνται. Για να έχουμε κατάλληλη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη πρέπει πλέον να έχεις τα χρήματα, αλλιώς να τα καταφέρεις μόνος σου. Οι συντάξεις μειώνονται, η μισθολόγηση οπισθοχωρεί, οι τιμές ανεβαίνουν. Πληρώνεις για τα πάντα, ακόμα και για να απολαύσεις την φύση. Διότι όλα ανήκουν σε κάποιον, όχι όμως σε σένα. Άες και η γη, το νερό και ο αέρας κατασχεύαθηκαν από εταιρείες και εμείς πρέπει να πληρώνουμε ακόμα και για να υπάρχουμε.

Ακόμα και με αυτό, η μη ένταξη της Κύπρου στην Ε.Ε. θα φαίνεται για πολλούς αδιανόγη, και πραγματικά είναι. Διότι και πάλι, πρόκειται περί εκβιασμού. Είναι ο ίδιος εκβιασμός που επιβάλλει την ύπαρξη στρατιωτικών βάσεων και που θέτει το κράτος υπέρ της κάθε ισχυρής εξουσίας. Το '74 η Κύπρος πλήρωσε ακριβά την προηγούμενη άρνησή της να μετατραπεί σε υποχείριο του ΝΑΤΟ. Τώρα, αφού για 30 χρόνια απεδείξε την ειλικρινή μετανόησή της, είναι έτοιμη να ενταχθεί πλέον στην μεγάλη Ευρωπαϊκή οικογένεια του καπιταλισμού. Αυτό μας φέρνει στο δεύτερο λόγο που αναφέρθηκε στην αρχή, την κρατιστική λογική. Διότι η Κύπρος σαν κράτος δεν έχει άλλη επιλογή αν θέλει να εξυπηρετήσει τα συμφέροντά της παρά να ενταχθεί. Έτσι, όταν σκεφτόμαστε ως πολίτες του κυπριακού κράτους, ταυτίζοντας τα συμφέροντά μας με τα δικά του, είναι αναπόφευκτο να θεωρούμε την ένταξη αναγκαία. Με τον ίδιο ακριβώς τρόπο η λογική αυτή αναγκάζει τους λαούς να σφάζονται μεταξύ τους, σκοτώνοντας τον αδερφό τους και θυσιάζοντας τον εαυτό τους. Για το «εθνικό συμφέρον» το «καλό της πατρίδας», αλλά σίγουρα όχι για το δικό τους καλό. Η λογική αυτή μετατρέπει τον άνθρωπο σε πρόβατο που ακολουθεί την ηγετική βοσκή του, είτε αυτός λέγεται Χίτλερ, είτε Στάλιν, είτε Μπους, ο οποίος αφού τον απομυζήσει μέσω μιας άγριας εκμετάλλευσης τον στέλνει στη σφαγή.

Εμείς λοιπόν δεν εναντιωνόμαστε στην ένταξη του Κυπριακού κράτους στην Ε.Ε. γιατί η ένταξη καθ'εαυτή δεν μας απασχολεί. Δεν μας απασχολεί διότι δεν σκεφτόμαστε σαν κύπριοι πολίτες. Δεν σκεφτόμαστε με γνώμονα τα εθνικά συμφέροντα. Σκεφτόμαστε σαν άνθρωποι, για τα συμφέροντα που κάθε άνθρωπος πάνω στη γη ανεξάρτητα από φυλετικούς ή άλλους διαχωρισμούς. Τα συμφέροντά μας σαν άνθρωποι δεν ταυτίζονται με τα συμφέροντα του κυπριακού κράτους ή οποιαδήποτε άλλου. Είμαστε λοιπόν ενάντια στην ίδια την ΕΕ, όπως είμαστε και ενάντια στο κυπριακό κράτος, καθώς και ενάντια σε κάθε άλλο κράτος που υπάρχει σε αυτό τον πλανήτη. Δεν είμαστε ενάντια σε οποιαδήποτε μορφή οργάνωσης, όπως νομίζουν μερικοί, είμαστε όμως ενάντια σε οποιαδήποτε ιεραρχική μορφή οργάνωσης, ενάντια στην υποταγή σε μια οποιαδήποτε εξουσία.

Πολλοί πάλι θα πουν ότι σκεφτόμαστε ουτοπικά. Ότι τα κράτη και η εξουσία υπάρχουν και δεν ανατρέπονται και η επανάσταση είναι ανέφικτη. Πίθανον να έχουν δίκαιο. Όμως αν έχουν δίκαιο είναι ακριβώς διότι οι περισσότεροι άνθρωποι σκέπτονται μ' αυτό τον τρόπο, βλέπουν δηλαδή τους εαυτούς τους σαν πολίτες ή υπηκόους και όχι σαν ελεύθερους ανθρώπους. Με αυτό τον τρόπο συναινούν και γίνεται συνένοχοι στη μελέηρία που επισκιάζει τον πλανήτη, με τα δύο τρίτα των ανθρώπων να ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας παράλληλα με την τεράστια παραγωγική ικανότητα που μας προσφέρει η τεχνολογία, με τα εκατομμύρια των νεκρών και των προσφύγων στους πολέμους της πλουτοκρατίας, με την ανελέητη καταστροφή του περιβάλλοντος, με την μετατροπή της δουλειάς σε μισθωτή σκλαβιά, με το ρατσισμό, με την αποξένωση των ανθρώπων, με την δόλιαση όλων των ανθρώπινων αξιών και την αντικατάστασή τους από αυτήν του κέρδους και της προσωπικής επιτυχίας, όπου ο καθένας πρέπει να πατήσει πάνω στον άλλο για να βγει πιο ψηλά.

Ας είναι ο αγώνας μας μάταιος. ΕΜΕΙΣ ΠΑΝΤΩΣ ΔΕΝ ΣΥΝΑΙΝΟΥΜΕ.

ΟΥΤΕ ΔΟΥΛΟΙ - ΟΥΤΕ ΑΦΕΝΤΙΚΑ, ΚΑΤΩ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑΙ Η ΜΙΣΘΩΤΗ ΣΚΛΑΒΙΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΣ ΑΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Email: exegerst2002@yahoo.com

Πρωτομαγιά 2004